

ଆପ୍ନୁକୁ ବାନ୍ଧି ରଖିବ ଶିଷ୍ଟ

ଆପ୍ନୁକୁ କଣିକ ରଖିବାରିବା ପରି ଅଷ୍ଟଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କୁ ସଫଳତା ମିଳାଯାଇଛି । ଏହି ଅଷ୍ଟଥ କ୍ଷତିପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇଥିବା ଚିନ୍ମାନରେ ସଜାତି ପୂର୍ବାବସ୍ଥାକୁ ଫେରାଇ ଆଣିପାରିବ । ଏପରି ନାସାର ମହାକାଶବାରାଙ୍କୁ ମଙ୍ଗଳ ସ୍ଵର୍ଗରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦିକରଶ ପ୍ରଭାବରୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବ ବୋଲି ବୁନ୍ଦାୟାଇଛି । ଏକ ଗବେଷକ ଦଳ ଏପରି ଏହି ଅଷ୍ଟଥରେ ବିକଶିତ କରିଛନ୍ତି, ଯାହାକି ଚିନ୍ମାନର ମରାମତି କରିବା ସହିତ କୌଣସିର ଆପ୍ନୁକୁ ରୋକିପାରିବ ।

ମୁଖ୍ୟକ ଉପରେ ଏହି ଅଷ୍ଟଥ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଗବେଷକମାନେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଏହା ବିକରଣ ପ୍ରଭାବରେ ତଥା ବୟସାଧିକ ଯୋଗ୍ୟ ନିଷ୍ଠା ହୋଇଯାଇଥିବା ଚିନ୍ମାନରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ଠିକ୍ କରିପାରିବ । ଗବେଷକ ଦଳର ମୁଖ୍ୟ ତେଣୁଡ଼ି ଏହି ନିଷ୍ଠାକୁ କିହାଇଛନ୍ତି, ଅଷ୍ଟଥ ଦିଆଯିବା ପରେ ମାତ୍ର ସପ୍ତାହ ପରେ ବୁଢ଼ାମୂଳ୍ୟ ଓ ସାନ ସାନ ମୁଖ୍ୟକ କୋଷିକା ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣାପଢ଼ି ନଥିଲା । ମାତ୍ର ଏ ମାସ ତିତରେ ଏହି ଅଷ୍ଟଥକୁ ମଣିଷଙ୍କ ପ୍ରୟୋଗ

ମ ଗ ଲ ଗୁ ହ କୁ
ପୀ ଠ ର ବ ।
ମ ଗ ଲ ଗୁ ହ ରେ
ବ । ଯୁ ମ ଶ ଲ
ନିଥବାରୁ ସେଠୀରେ
ସ ଯ ଯ ଏ ର
ଅତିବାରଣଣୀ ରଖି
ସିଧାସମକ୍ଷ ପଡ଼ିବାର
ଆଶକ୍ତ । ରହିଛି ।
ଏପରି ମୁଲେ ଏହି
ଅଷ୍ଟଥ ଉପଯୋଗୀ

ଉପରେ ପରାକ୍ଷଣ କରାଯିବ । ପ୍ରଫେସର ସିନକ୍ରେୟୋରା କହିଛନ୍ତି, ଏହା ସବୁ ନିରାପଦ ଓ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଆୟୁ ଦୁଇ ପ୍ରତିରୋଧକ ଅଷ୍ଟଥ । ଯଦି ପରାକ୍ଷଣ ଠିକ୍ ଭାବେ ଚାଲେ ତାହା ହେଲେ ଆଗାମୀ ମାର୍ଚ୍ଚ ବର୍ଷର ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଅଷ୍ଟଥ ବଜାରରେ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ ।

ଏହି ଅଷ୍ଟଥ ଏବେ ନାସା ଏହାର ବୈଜ୍ଞାନିକ ଉପରେ ପରାକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ନାସା ଆଗାମୀ ଦିନରେ ଏହାର ମହାକାଶବାରୀଙ୍କୁ ବାରିମାସ ପାଇଁ

ନବଜାତ ଶିଶୁକୁ
ଗାଧୋଇ ଦେବା
ସମୟରେ ମା'ମାନେ
ଯଥେଷ୍ଟ ସତର୍କତା
ଅବଲମ୍ବନ କରିବା
ଜରୁରି । ନଚେତ୍
ଶିଶୁଟିର କାନରେ ପାଣି
ପଶିବା ସହ ସଂକ୍ରମଣ
ହେବାର ଆଶଙ୍କା ଅଧିକ
ଥାଏ ।

ଅନେକ କିଛି ଶିଖିଥାଏ ।

- ସବୁ ସମୟରେ ହାତ ଦକଟି(ରିଷ୍ଟ) ପ୍ରୟୋଗ ପାଣିରେ ବୁଢ଼ାର ପାଣିରେ ତାପମାତ୍ରା ଦେଖିବା ଦରକାର । କାରଣ କେବଳ ପାପୁଳ ବା ଆଲୁଟ ବୁଢ଼ାରଙ୍କେ ପାଣିର ପାମାତ୍ରା ଜଣାପଡ଼େ କାହାରେ । ଏପରି ଶିଶୁକୁ ଗାଧୋଇ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ଏକ ବଥ ଥର୍ମିଟର ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇବାକୁ ପାରିବ ।

- ବେଳେବେଳେ ମା'ର ଅସାବଧାନତା କାନରୁ ଶିଶୁକୁ ଗାଧୋଇବା ସମୟରେ ତା' କାନରେ ପାଣି ପଶିଯାଏ । ସଂକ୍ରମଣ ହେବାର ଆଶଙ୍କା । ଏହୁ ଶିଶୁକୁ ଗାଧୋଇବା ସମୟରେ ମନ୍ତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଯଦିବୁନ୍ଦର ସହ ଗାଧୋଇ ଦେବା ଦରକାର ।

- ବ୍ୟବହାର କିମ୍ବା ପାଣିରେ ସଥରେ କିମ୍ବା ଘସ୍ତମ ପାଣି ମିଶାଇ ଉପରେ କିମ୍ବା ମନ୍ତ୍ର ହେବାର ଆଶଙ୍କା । ଏପରି ଶିଶୁକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ପାରିବ ।

- ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ପାରିବାକୁ ପାରିବ ।

ବୁଦ୍ଧିର ସାମଗ୍ରୀ

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମୋହନ ମିଶ୍ର

যেমিতি সময় সুআরে যেতে
ডড আবিলে মধ্য লিভেল পারেনি
সৃষ্টির দীপ। ষেমিতি জীবন
সাগরে যেতে কেতু আবিলে মধ্য
ধোক দেল পারে নাহীঁ সৃষ্টির পুষ্প।
সময়ের রত্ন চক্রে সবু পরিবর্ণন।
সৃষ্টি কেবে জঙ্গা বিলগের লেশা
যাইথুবা খণ্ডিত গোটিএ গার কুহোঁ।
সৃষ্টি সদাস্বর্ববা জীবন্ত এবং মধুর,
সৃষ্টি হৃদয়ের সার উচ্চি রশ্মিথুবা
গীতিএ মাতিএ। মনে পতে
ষেবিন্দু কথা। রজ পর্ব পাই
যাইথাএ মামুঁ ঘৰকু। রজ দোলি
শেলু থুবা সময়ের হোতাৰ ভূম
উপরে নজর পঢ়িলা। ভূমৰ ষে
পুরিলা তল তল রূপ মৌৰৰন।
সৱল নারিহ চাহাণ। আশুরে এক
প্রকার যাদু। প্রথম দেখাৰে ভূমৰ
মন কিশিনেল। কলানাগ ফণা পরি
ভূমৰ ষে লহ লহ লম্বা বেশণ।
মনকু মোৰ মনমুগ্ধ করি নেৱথুলা।
ভূমৰ ষেহি নারিহ আশুরে মুঁ দেশু
পারিথুলি এ দুনিআ। যেৱঁ দুনিআৰে
ভৰি রহিথুলা প্রেমৰ গোলাপ,
পোহৰ শতাধুক চৰজায়িত কেৱ ও
বিশুঁ সৱ নীল বৰুজিমা ভৰা
ভদ্যান। ষেতেবেলে হৈ মুঁ নিকলু
সমৰ্প দেলি ভূমৰি পাখৰে।
হৃদয়ের গভীৰতম প্ৰদেশৰে ভূমৰ
সদাস্বৰ্ববা পাই রহিগল। প্রথম
দেখাৰে গতি সাৰিথুলি জন্ম
জন্মাঞ্চলৰ পক্ষক। প্রথম দেখা
প্রথম কথাৰে লাগিথুল অতি
আপৰাই। লাগিথুলা যেমিতি আমে
ভুহোঁ পূৰ্বৰু অতি পৰিচিত। ষণ্যারে
ষেবিন নুআঁসিআ চালঘৰ ভিতৰকু
পঞ্জিৱলা বেলুৰ ভারি অশ্বাৰ। ঘৰ
ভিতৰৰ অশ্বাৰে হোতাৰ ভূম সহ
ধৰা হেবাৰু ভূমে কইথুল - এ
কেতে দুষ্ট ভূমে ম...। মুঁ লাঙেল
যাইথুলি। ভূমে মোৰ মনোভাৰকু

জমিথুলা গাঁ দাখুৰে। ভূমে কেৱঁ হেলে
বিষিবাকু যাগা ন পাই মো পাখৰে অকল
যাগাৰে যাক যুকি হোৱ বিষি যাইথুল।
বিলম্বিত রাতি ও দিনৰে দোলি খেলৰ
থক্কাপণ যোগুঁ ভূমে, ভূমৰ মুণ্ড
অজাণতৰে মোৰ কাছ উপৰে বেশু শোৱ
যাইথুল। ভূমে ষিনা শোৱ যাইথুল,
মোৰ কিন্তু আশুৰ পলক পতি ন থুলা। মুঁ
ভূমৰ ষে রূপ লাবণ্য ভৰা মুখ মণ্ডলকু
দেশুথুলি। মো কাষিকু যেতে কল্প
হেৱথুলে মধ্য, মুঁ ভূমকু উতোং ন থুলি।
ভূম সুযৰ মুখমণ্ডল দেশু দেশু কেতে
বেলে রাতি পাহিগলা, তাহা নিজে জাও
পাৰিলি নাহীঁ। নিদ ভাজিবা পৱে অকল
আশুৰে লাজ লাজ চাহাণীৰে ভূমে
চাহিথুল মোতে। আৰ মুঁ কু ভূমকু। দুহীঁজ
আশু একাকার হোৱ যাইথুলা আমৰ
প্ৰেম। কিছি সময় পৱে আশু পতা তলকু
কৰি মুহুঁ লুবাই কশোৱ কশোৱ লাজৰে
লাজৰে ভৰি চালিগল। হেলে ভূমৰ ষে
অভুলা সৃষ্টি, ষে পুৰুষ মুখমণ্ডল মো
হৃদয় বৰিবাৰে আকি দেল এক নিআৰা
গার। ভূমৰ ষেহি লাকুআ চাহাণী, মো
শোলা হৃদয়েৰ লেশু হোৱ যাইথুলা এক
অভিন্ন কাহাণী। ভূমৰ ষে চিত্ৰপঢ়তি মো
মন হৃদয়েৰ স্বাদিন পাইঁ আকি হোৱ রহি
যাইথুলা। রজ পৰিলা, মামুহুৰ গাঁৰু
পলাই আধিথুলি। পৱে শুণিলি ভূমে ঘন
ঘাৰজি ঝিথ। ভূমকু সুনৰ্বাৰ দেশুৰা পাই
যেতিকি ব্যাকুলতা থুলা, পৱে ষেতিকি
সময় পাই পাৰি নাহীঁ। নিজৰ পাঠপতা
ক্যারিয়াৰ গৱন কৰিবা দিগৱে গুৰুভূগোপ
কৰিথুলি। কিন্তু মনৰ কেৱঁ কোশৰে হেৱ
না কাহীকি ভূমে সদাস্বৰ্ববা বিষা বাষি রহি
যাইথুল। হেলে বিদ্যমানৰ বিষয় ষেহি
প্রথম দেখা আমৰ শোষ দেখা হোৱ
যাইথুল। মুঁ আৰ কেবে ষেতে সময়
মামুঁ ঘৰে রহিবাৰ সুযোগ পাই নাহীঁ।
বয়স বজিবা সাজকু আৰ সময় সাথু দেল
নাহীঁ। নিবোলা বেলারে বেলে বেলে
শোজে। ভাবে পুনেৰ চানা বোধহুৰে

ଅଜଣା ରାଷ୍ଟ୍ରାରେ ଚାଲୁ ଚାଲୁ ଝୁକ୍ତି ପଡ଼ିବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନିର୍ବଜନ ଅଜଣା ରାଷ୍ଟ୍ରାଟି ଯଦି କଷକିତ ଓ ଅଣେଥରିଆ ହୋଇଥାଏ, ତ ସରିଗଲା କଥା । କେଉଁ ମୁହଁର୍ଗରେ ସମୟ ଆସି ଠେଳି ଦେଇ ଯିବ କିମ୍ବା ଠିକଣା ନାହିଁ । ଏମିତି ଏକ ରାଷ୍ଟ୍ରାରେ ଦିନେ ଗଲିଥିଲା ଆରାଧା ।

ପିଇର ପ୍ରଥମ ଦିନ ହେଲା କଲେଜରେ ଜଣେ ଛାସମେତ ପୁଆ ସହ ଝଗତା ହୋଇ ଯାଇଥିଲା, ଏବେ ଦିନାମତୀ ପାଞ୍ଜି ମେହିନାମତୀ ପାଞ୍ଜି ପ୍ରେସର୍ସ, ପାଞ୍ଜି ର୍ଟେଲିକୋପିଯାଙ୍କର୍

କଳେଷ୍ଟ ମରାକୁ ନେଇଲକି । ପୁଅଟି ଦେଖୁବାକୁ ଭାବି ହ୍ୟାଣସମ । ଅରୁଣ ବମ୍ପୁର ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟର ଗଣିତ ବିଭାଗର ଉଭୟେ ପଡ଼ନ୍ତି । କୁଆ ନୂଆ ପିଲାଙ୍କ ପିକି ଭାବି ଆନନ୍ଦ ଦାୟକ ଓ ବେଦନା ଦାୟକ । ସିନିଆରମାଙ୍କ ରାଗିଙ୍ଗ ସହିବାକୁ ପଡ଼େ ମଥା ନୂଆଁଙ୍କ । ବହୁତ ବର୍ଷ ତଳେ ଛାଡ଼ି ଥୁବା ସିଲଟ ଖାତିରେ ପାଠ ପଢ଼େଇ ଦିଅନ୍ତି ସିନିଆରମାନେ । କଦମ୍ବ ବ୍ୟକ୍ତ୍ସ୍ନା ଏ ରାଗିଙ୍ଗ । ଅରୁଣ ଏ କଳେଷ୍ଟ ମରା କଥାର ବିରୋଧୀ ।

ବାପ୍ତବ କଥା ହେଲା ଅନ୍ୟ ଏକ ଝିଅକୁ ସିନିଆରମାନେ ରାଗିଜ କରୁଥିଲେ । ଅଭୂଷା ସେମାନଙ୍କ ଅଗବେଳେ ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କରି ନିଜେ ଅଧିକା କଷ୍ଟ ପାଇଛି । କିନ୍ତୁ ସେ ଝିଅକୁ କିଛି ଲଜିତ ହେବାକୁ ଦେଇ ନାହିଁ । ଅଭୂଷା ବୁଝିଥିଲା ଝିଅମାନଙ୍କ ସମାନ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ । ହେଲେ ସେ ଝିଅକୁ ବୁଝେଇବା ସମୟରେ ଆରଥା ଦେଖୁଥିଲା । ମନେ ମନେ ବୁଝିଲା ଯେ ଅଭୂଷା ବୋଧେ ତାକୁ ବାଧ କରିଛି କାହିବା ପାଇଁ । ସେଠି ପାଇଁ ସେ ପ୍ରୁଥମ ଦେଖାରେ ଅଭୂଷା ସହ ଫଗଡ଼ା କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲା । ମନର ଭାଷାକୁ ଅଭୂଷା ୩୦ରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଯେତେ ଚେଷ୍ଟା କଲେବି ଆରଥା ତାକୁ ସେ ସୁଯୋଗ ଦେଇ ନଥିଲା । ଅଭୂଷା କେବଳ ତାକୁ ଅପଳକ ମେତ୍ରରେ ଚାହିଁ ରହିଥିଲା । ହଜି ଯାଇଥିଲୁଆ ଆରଥାର ଆଖି ଭିତରେ । ଗାଳି ଶୁଣି ମଧ୍ୟ ମନେ ମନେ ହସି ଦେଉଥିଲା । ଆଉ ଚେଷ୍ଟା ବି କରିନି ତାକୁ ବୁଝେଇବା ପାଇଁ । ମନ ଅନ୍ୟ ରେ କେବଳ ତାର ଦୁଇ ୩୦ର ଉହାନ

ପଚନମ୍ବୁ କାହିଁ ରହିଥିଲା । ଆରଧାକୁ ବୋଧେ ସେ ପ୍ରଥମ ଦେଖାଗେ ଭଲ ପାଳ ବସିଥିଲା । ଗାଳି ସରିବା ପରେ ଆରଧା ନିଜକୁ ବିରକ୍ତି ଅନୁଭବ କରି ସୋଠାରୁ କାଲିଗଲା । ମନେ ମନେ ଅରୁଣକୁ ବହୁତ ଗାଳି କରୁଥାଏ । ଆସି ହଷ୍ଟେଲରେ ଫାହୁଟି ସେ ଝିଅକୁ ବହୁତ ଗାଳି ଶୁଙ୍ଗ କଲା । ନିଜକୁ ଶକ୍ତ କରି ଗାଲିଗଠାରୁ କିପରି ରକ୍ଷା ପାରିବ ସେ ବିଷୟରେ କହିଲା । ଅରୁଣକୁ ଜୋରପେ ଗାଲି ଦି କଲା । ଶେଷରେ ସେହି ଝିଅଥୁ ପ୍ରକୃତ ସତ କଥା ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲା । ଅରୁଣ ପ୍ରତି ଥିବା ଗାଗ ଓ ଘଣା ସମ୍ପର୍କ କରିଗଲା । ମନେ ମନେ ଲଜ୍ଜା ଅନୁଭବ କଲା । ଅରୁଣକୁ ନିଜ ବିଷୟରେ କନଫେସ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା । ପରଦିନ ସକାଳୁ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟକୁ ଯାଇ ପ୍ରଥମେ ଅରୁଣ ସହ ଦେଖା କରିବାକୁ ଗାର୍ଡନ୍‌ମ୍ବୁ ଜଣକ ହାତରେ ଉକେଇ ପଠେଇଲା । ଅରୁଣ ଆଯାର୍‌ଯ ହୋଇ ଚାହିଁ ରହିଲା । କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଶୁଣ୍ଟ ହୋଇଗଲା । ବିଶ୍ଵାସ କରି ପାରିଲାନି ନିଜକୁ । ଦଉଡ଼ି ଦଉଡ଼ି ଯାଇ କଲେଇ ଗାର୍ଡନ୍‌ରେ ଫାହୁଟି ଦେଖିଲା ଅତି ଲାକୁଆ ମୁହଁରେ ଠିଆ ହୋଇଛି ଆରଧା । ପାଖକୁ ଯାଇ ପଚାରିଲା ‘କଣ କହୁଥୁଲ’ । ଆରଧା ଏପଟେ ସେପଟେ ଚାହିଁଲା । ଦେଖୁଣା କେହି ଲୁଆଡ଼େ ନାହାନ୍ତି । ଦୂର ହାତକୁ ଆପ୍ତେ ଆପ୍ତେ ମୁହଁ ପାଖକୁ ନେଲା ।

ଅଟି କ୍ଷଣ କଷରେ କହିଲା ‘ସରି’ । ମୁହଁକି ହସା କହି ଅରୁଣ କହିଲା ‘ଏଥରେ ସରି କହିବାରେ କଣ ଅଛି’ । ବାସ ଚାପରେ ଆସେ ଆସେ ଦୁହେଁ କଥା ହେଲେ । ନିଜର ଭୁଲ ବୁଝାବଣା ଦୂର ହୋଇଗଲା । ଦୁହେଁ ଦୁହେଁଙ୍କ ବିଶ୍ୟରେ ଆଲୋଚନା କଲେ । ନିଜ କଥା ନିଜ ପରିବାର କଥା, ଏମିତି କେତେ କଣ । ହଜିଗଲେ କଥାରେ । କଥା ହଉ ହଉ ପାଖା ପାଖ ଦେଢ଼ ଘୟା ହୋଇଗଲାଣି । ଦୁହେଁ ପରିଯତ ଦ୍ୱାରିଗଲାଣି ଯା ଉଚିତରେ । ଲଞ୍ଚ ଗାଇମ ହୋଇଗଲାଣି କେତେବେଳେ କେହି ଜାଣି ପାଇବେ ନାହିଁ । ପାଞ୍ଚମାନ୍ଦ ବାରିଠାଂ ଫେରି ଆମିଶାଠେ ।

ପାରଲେ ନାହିଁ । ସାଙ୍ଗମାନେ ତାକବାରୁ ଫେର ଆସୁଥିଲେ ।
ସେବିନ ପରତୁ ଦୁହଁଙ୍କ ଭଲ ବନ୍ଧୁ ହୋଇଗଲେ । ସେବିନ ରାତିରେ କାହା ଆଖୁରେ ନିଦ
ନାହିଁ । ଅଥଳ ସାଗର ତେଉ ଭଲ ଦୁହଁଙ୍କ ଆଖୁରେ ସପ୍ତ ଗୁଡ଼ିକ ଲହତି ଭାଙୁଆନ୍ତି । ବାକି ଥିବା
କଥା ସବୁ ରାତିରେ ଫୋନରେ ହେଲେ । ମୁଆ ମୁଆ ଦେଖାର ଅନ୍ତରୁଚି ତାଙ୍କ ତାଙ୍କ ଲାଗୁଥାଏ ।
ମାନେ ମନେ ହସୁଆନ୍ତି ସେମାନେ । ଆପଣ, ବୁ ତମେ ସମ୍ଯୋଧନ କରିବାକୁ ଲାଗିଥିଲା ମାତ୍ର ୨୪
ଘଣ୍ଟା । ରାତିରେ କଥା ହର ହର ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି ଖାଇବା କଥା । ଉଭୟେ ନିଜ ନିଜ ହଷ୍ଟଳ ଛାତ
ଉପରେ, ହାତରେ ଖଣ୍ଡ ମଶା ଧୂପ ଧରି କଥା ହେବାରେ ବ୍ୟୟ । ହଷ୍ଟଳରେ ସକାଳ ଉଠିବା
ବେଳ ବାଜିବାରୁ ଦୁହଁ ଜାଣିଲେ ଯେ ସକଳ ହୋଇଗଲାଣି । ପୁଣି ନିତିଦିନିଆ କାମ ସବୁ
କରିବାକୁ ପଢିବ । ଅଛ ହସି ସେଇଠି ରଖୁ ଦେଇଥିଲେ ଫୋନ । ସକାଳୁ ନିମୁଆ ନିମୁଆ ଆଖୁରେ
ପୁଣି ଯାଇଥିଲେ ପାଠ ପଢିବାକୁ । ଦୁହଁ ଦୁହଁଙ୍କ ଆଖୁକୁ ଆଖୁ ମିଶେଇବାକୁ ବି କେହି ସାହସ କରି
ପାରିଲେ ନାହିଁ । ସେବିନ କୁଟୁମ୍ବରେ ସମସ୍ତେ ପାଠ ପଦ୍ଧତିବା ବେଳେ ଉଭୟେ ଉଭୟଙ୍କୁ କଣେଇ

କଣେଇ ଚାହିଁ ହସୁଥୁଲେ । ଏହିଭଳି ସବୁଦିନ ହସଖୁସିରେ ଚାଲି ଆସୁଥୁଲା । ସମୟ ପାଇଲେ

ଖୁବିଟିଏ ଦେଖା ଦେଇ, ଏତେବେଳେ ଆକାଶରେ
କୁଆଡ଼େ ଉଭାନ ହୋଇଗଲା ଯେ, ଆଉ
ଦେଖାଦେଲା ନାହିଁ । ସୃତିର ଝରକା ଖୋଲି
ସୃତିକୁ ପ୍ରତାଙ୍ଗା କରେ । ହେଲେ ତୁମେ ଆଉ
ଦୂରୀଥର ଦେଖା ହେବାର ସୁଯୋଗ ଦେଲ ନାହିଁ
କି ପୂର୍ଣ୍ଣବାର ମୋ ଜୀବନରେ ଆସିଲା ନାହିଁ । ତୁମ
ଗୁଁ ଠାରୁ ମୋ ଗୁଁ'ର ତୁରତା ଯଦିଅ ଅଧୁକ ନ
ଆଏ, ତଥାପି କାହିଁକି କେଜଣି ମନର ହୃଦୟରେ
ଏକ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ରେଖା ଟାଣି ଦେଲା ପରି ଲାଗେ ।
ମନେମାନେ ତୁମକୁ ଅନେକ ଥର ଖୋଜିଛି ।
ମୌସୁମାର ବର୍ଷାର ଛିଟାରେ ଦେହଟା ଓଡା
ହେବା ସମୟରେ ତୁମ ମୁଁ ଜଳଜଳ ବିଶେ ।

ଶୀତ ସକାଳର କୁହୁଡ଼ିରେ ବି ଦୂମ ପ୍ରତିଷ୍ଠିବିକୁ
ପାଇଛି । ସେ କୁହୁଡ଼ି ଉଚ୍ଚର ଦୂମେ ସାଧବ ବୋଲୁ
ବେଶରେ ଆସିବାର ଦେଖୁଛି । କେବଳ ମୁଁ ଠକି
ଯାଇଛି ନିଜେ ଓ ମନ ମାୟା ମରାଟିକା ପଛରେ
ଦୌଡ଼ିଛି । ଦିନେ ଦୂରଦିନ ନୁହେଁ, ଏମିତି ଅନେକ
ଥର ସ୍ଵପ୍ନରେ ଦେଖୁଛି । ସ୍ଵପ୍ନରେ ଦୂମ ସହ କଥା
ହୋଇଛି । ହାତରେ ହାତ ଛନ୍ଦି ନଈ ପଠାରେ
ବୁଲିଛି । ପୋଖରୀ କୁଳରେ ବସିଛି । ଦୂମ ପାଇଁ
ଗୋଲାପ ତୋଳିଛି । ମାତ୍ର ଆଖୁ ଖୋଲିବା ପରେ
ସବୁ ସ୍ଵପ୍ନ ସ୍ଵପ୍ନରେ ରହିଯାଇଛି । ଯେମିତି ମୋ
ସ୍ଵପ୍ନରେ କାହାର ନଜର ଲାଗି ଯାଇଛି । ଏମିତି
ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖୁଣା ଓ ଭାଙ୍ଗିବା ଉତ୍ତରେ କଲେଇ ପାଠ

ଅମ୍ବା ପିତାର ସାଥୀ

ଜୟନ୍ତ ନାୟକ

ପାଖରେ ଥୁବା ଗୋପାଳପୂର ବନ୍ଦରରେ ପ୍ରାକ୍ତରେ ଚାଲି ଆସନ୍ତି । ଅସରକ୍ତି ବାନ୍ଧୁଙ୍କା ବକ୍ଷରୁ ତୋଳି ଧରନ୍ତି ନିଜ ଅନୁଭବକୁ । ସାଗର ବୁଦ୍ଧରେ ସ୍ଵପ୍ନ ସବୁ ଦୁଇ ମାରୁଥାଏ । କେବଳ ଗୋପାଳପୂର କାହିଁକି ପାଖରେ ଥୁବା ସମସ୍ତ ମନ୍ଦିରକୁ ଟିକିଏ ସମୟ ମିଳିଲେ ଦୁଇବାକୁ ଚାଲି ଯାଆନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଜିନିଷ କିମ୍ବାକୁ ଥିଲେ ବୃଦ୍ଧପୂର ଯାଇ କିମି ଆଣନ୍ତି । ଏମିତି ଛାଇ ଆଲୁଆର ଖେଳ ଭିତରେ କେତେବେଳେ ଦୁହେଁ ବଶୁଭ୍ରକୁ ପାଘୋରି ଭଲ ପାଇବାରେ ବାବି ହୋଇ ସାଇଛନ୍ତି ତାହା କେବଳ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଜଣା । ଦୁହେଁ ଦୁହେଁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ବୋଲି କହି ନାହାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କିମ୍ବି ଶଶ ପାଇଁ ଦେଇ କେହି କାହାକୁ ଛାତି ରହି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ପର୍ବତୀର ଦେଖି ମନାରୀବ ଭାଙ୍ଗୁ ଦେଖି ପ୍ରଭାବିତ କହିଲୁଣା । ପର୍ବତ ପୂର୍ବଜ ଦେଖିଲୁଣା ଦେଖି ଏହି
ପାରେ ନାହିଁ । ଯିବା ଆସିବା ବେଳେ ଯେଉଁଠି ଦୁଃଖୀ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖେ ତାଙ୍କ ସହ କଥା ହୁଏ । ତାଙ୍କୁ
ଖାଇବାକୁ ଦିବି । ଅରୁଣ ପରି ଦୟାବାନ, ନିଷ୍ଠାର୍ଥପର ଓ ପରୋପକାରୀ ମଣିଷକୁ ପାଇ ଆରଧା ଖୁସିରେ
ଆମ୍ବଦରା ହେଲିଛଠି । ଅନୁଶର ଲକ୍ଷ ବଡ଼ ହେଲେ ତାରିଗେହୁଳ ବ୍ରଷ୍ଟ ଚିଏ କରି ଲୋକଙ୍କ ସେବା
କରିବା । ଦୁଃଖୀ ଲୋକଙ୍କ ଦୁଃଖରେ ସହଯୋଗ କରିବା । ବାସଦରା ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଲଜ୍ଜାର କରିବ ।
ଏ ସ୍ଵାର୍ଥପର ସମାଜରେ କେବଳ ସେହି ଭଳି ଲୋକଙ୍କ ସ୍ଵାର୍ଥ ପାଇଁ ଲଜ୍ଜାର କରିବ ।

ଏମତି ଥାଏଂ ମାସ ହେଉଗଲା କେହି କାହା ଘରକୁ ଯାଇ ନାହାନ୍ତି । ଏପରିଜନ ହୁଟରେ ମଧ୍ୟ ହଷ୍ଟଳରେ
ରହି କୁଆଡ଼େ ବୁଲିବାକୁ ଚାଲି ଯାଆନ୍ତି । ସେମିତି ଥରେ କଲେଜ ଗ୍ରାଉଣ୍ଡରେ କଥା ହେଲା ବେଳେ ହଠାତ
ଆରଥା ଘରୁ ଫୋନ ଆସିଲା । ବାପା ଫୋନ କରି କହିଲେ ଅର୍ଜେଣ୍ଟ ଆସିବ ପାଇଁ । ମନ ଶୁଣିଗଲା ।
କେବେଳ ମାଆଙ୍କ ଦେହ ଖରାପ । ନିହାତି ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଛାତ୍ର ନଥୁଲେ ବି ଦୁହେଁ ସମୟକି ଅଳଗା
ହେବାର ସମୟ ଆସିଛି ବୋଲି ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଜାବନର ବେଶୀ ଦୁଃଖରେ ଉଭୟେ
ଉଭୟଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେଇ ଥିଲେ । ଘରେ ପଞ୍ଚହିତ ଆରଥା ଦେଖିଲା କେଜେମାଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ବାପ୍ରବିକ
ଖରାପ । ଗରଇ ଶୁଣିଲା ପତ୍ର ପରି । କେହିଁ ମୁହଁର୍ଗରେ ଦଳକାଏ ପବନ ଆସି ତାକୁ ତଳେ ପକେଇ
ଦେବ, ତାର ଠିକଣା ନାହିଁ । ଏଇ ଅନ୍ତରେ ଦିନର ସମୟରେ ଜେଜେମାଙ୍କ ଶେଷ ଛାତ୍ର ନାହିଁର
ବାହାଘର ଦେଖିବ । ଘରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଛାତ୍ର, ଏଇ ଦଶ ଦିନ ଉତ୍ତରେ ଉପୟୁକ୍ତ ପାତ୍ର ଦେଖି ବାହାଘର
ହେବ । ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଗଲାଣି ।

ମନରେ ଅଭୁଗନ ଭଲ ପାଇବା ବିଦ୍ୟା ବାର୍ତ୍ତା ଏବଂ କଥା ହୋଇ ସବୁକିଛି କହିଲା । ନିଜ ଭଲ ପାଇବା ବିଷୟରେ କହିବାକୁ ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କଲା । ପାରିଲା ନାହିଁ । ଅଭୁଗନ ଏ ଖବର ଶୁଣି ଭାରି ବ୍ୟପ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲା । ଭଲ ପାଇବା ଆରମ୍ଭ ନ ହେଉଣୁ ଶେଷ ହେବାକୁ ଯାଇଛି । ଅବ୍ୟକ୍ତ ବେଦନାର ତାତିନାରେ ଦୁହେଁ ଜରିବିତ । କେହି କାହାକୁ ଛାତି ବଞ୍ଚିବାକୁ ନାରାଜ । ହାତରେ ମାତ୍ର ୧୦ ଦିନ । କିଛି ନ କଲେ ଜୀବନ ସାରା ଅଳଗା ହୋଇ ରହିବାକୁ ପଢ଼ିବ । ଅଭୁଗନ ମନ କଥା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଶେଷ ଥର ବହୁତ ଚିନ୍ତା କରି ଅଭୁଗନଙ୍କୁ ମନ କଥା ସବୁକିଛି ଖୋଲି କହିଦେଲା । ଅଭୁଗନ ଖୁସିରେ ଆମ୍ବରା ହୋଇ ଉଠିଲା । ସମ ପ୍ରେମ ସମ ହୃଦୟ ଓ ଚାହୁଁଥିବା ମନର ମଣିଷ ଆଜି ତାକୁ ହାତ ଠାରି ତାକୁଛି । ମନର କଥାକୁ ଅଭୁଗନ ସେବିନ ବାପାଙ୍କୁ କହି ପାରିଲା ନାହିଁ । ବୋଉଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଲା । ଅଭୁଗନ ଘରେ ଯଦିଓ ରାଜି ହେଲେ ନାହିଁ, ପୁଅର ଭଲ ପାଇବା ଓ କିନି ଆଗରେ ମଥା ପାତି ଯାଇଥିଲେ ଆରଧାର ଘରକୁ ବିବାହ ପ୍ରସ୍ତାବ ନେଇ । ଆରଧାର ବାପା ପ୍ରଥମେ ରୋକାଠକ ମନା କରିଦେଲେ । ହେଲେ ଝିଆର ଭଲ ପାଇବା, ଓ ମାଙ୍କର ଏ ଶେଷ ବେଳର ଇଚ୍ଛା ତାଙ୍କୁ ବିଚଳିତ କରୁଥାଏ । ଝିଆର ଖୁସିକୁ ପ୍ରଧାନ୍ୟ ଦେଇ ରାଜି ହୋଇଗଲେ ବାହାଘର ପାଇଁ ।

ଶୁଭ ଅଛି ଦିନରେ ବାହାଘର । ମାତ୍ର ନାଦିନ ହାତରେ । ଘରେ ଜଣାଇବା ଆଗରୁ ଆରଥୀ ଅଭୁଣକୁ ଫୋନ କରି ଜଣାଇଲେ । ଅଭୁଣ ଆଉ ତେରି ନ କରି ବାହାରି ପଡ଼ିଲା ଘରକୁ । ଅଛି ଅଛି ନିମନ୍ତଣ, ଅଛି ତୋକି ଭାତ, ଅଛି ସମୟ, ଏସବୁ ଅଛି ଉଚିତରେ ଉଭୟ ପରିବାର ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି,

ପତା ସାରି ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟରେ ଚାକିରୀ କରିଛି ।
 ତୁମେ ଚାହିଁ ଥିଲେ ସ୍ଵପ୍ନ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳିତ ଥାଆନ୍ତା । ତୁମେ
 ଚାହିଁ ଥିଲେ ମୋବାରଲ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଥରେ
 କାନରେ ପ୍ରେମ ମନ୍ତ୍ର ଫୁଲିଥାଏ ? ମୋର ପ୍ରେମର
 ସ୍ଵପ୍ନ କିପରି କେଉଁ ପରିପୂରିତରେ ଭାଙ୍ଗିଗଲା, ତାହା
 କହିବା ମୋ ପକ୍ଷେ ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହେଁ । ଯାହା ହେଉନା
 କାହିଁକି ମୋ ମନ ରାଜକର ପ୍ରେମ ପକ୍ଷିଣୀ
 କେଉଁଠି ନା କେଉଁଠି ଆପାତ ପାଇ ମୁଢ଼ିତ ହୋଇ
 ଯାଇଥିଲା । ମୁଁ ବହୁତ ଖୋଜି ଖୋଜି ନିରାଶ
 ହୋଇ ତୁମର ଚିତ୍ରପତ୍ର ମନରେ ଆଣିନାହିଁ ।
 ବେଳେ ବେଳେ ଭାବିନ୍ଦି ତୁମେ ବୋଧେ ଆଉ
 କାହା ହାତର ସିନ୍ଧୁର ପିଣ୍ଡ ସାରିଥିବ ଓ ଆଉ
 କାହାର ଚିନ୍ତା ମୁଲେ ସଞ୍ଚବତୀ ଦେଉଥିବ ।
 ମୋତେ ଅବା ମନେ ରଖୁଥିବ କାହିଁକି ? ତୁମର
 ସେ ଖୁଲିଖୁଲି ହସ, ଫୁଲେଇ କଥା ଅନ୍ୟ କାହା
 ହୃଦୟ ବରିଚାର ପୂରାଜଣୀ ସାକି ସାରିଥିବ ।
 ତୁମେ ଏବେ କାହା ପାଇଁ ସାବିତ୍ରୀ କ୍ରତ ରଖୁଥିବ ।
 ମୁଁକିନ୍ତୁ ତୁମକୁ ମୋ ମନର ବିଗାରେ ସଦାବେଳ
 ପାଇଁ ଗୋଲାପଟିଏ ଭାବି ସଜାଇଦେଲି । ଏମିତି
 ଅନେକ ଭାବିବା ପରେ ମୋ ହୃଦୟରେ ପୁରଣ
 କରିବାକୁ ଯାଇଥିବା ଶୁଣ୍ୟାନକୁ ପୁନରବାର ମୁଁ
 ଶୁନ୍ୟ କରିଦେଲି । ଫର୍ମୁଣର ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମ ସିଦ୍ଧି
 କରୁ ଚର୍ଚ ଆପାତ ଲାଗିଥିଲା । ସେବିନ ୧୦୦
 ତୁମକୁ ମୁଁ ଆଉ କେବେ ମନେ ରଖୁଣ୍ଟାରିଲାହି ।
 ସମୟର କାଳ ଗର୍ଭରେ ତୁମେ ମନର ହୃଦୟରୁ
 ଧୂରେ ଧୂରେ ଲାନ ହୋଇ ଯାଇଥିଲ । ବୋଉର
 ହୀତ ମୁଢୁ ପରେ ମୋତେ ବାପା ବିବାହ
 କରିବା ପାଇଁ ବାଧ କରିଥିଲେ । ବାପା ଜଙ୍ଗ
 କରିଥିଲେ ଘର'ର ଯନ୍ତ୍ର ପାଇଁ ବୋହୁତିଏ ନିହାତି
 ଦରକାର । ସେଥିପାଇଁ ସେ ଝିଅ ଦେଖୁ ସବୁକିଛି
 ଠିକ୍ କରି ସାରିଥିଲେ । ମୋତେ ଦେଖିବାକୁ
 ବାରଯାର କହିଥିଲେ । ମୁଁ କଥାକୁ ଏତେଇ ଦେଇ
 ଥିଲି, ଯେହେତୁ ମୁଁ ବାହାରେ ରହୁଥିଲି । ତୁମର
 ପସଦ ମୋର ପସଦ ବୋଲି ବାପାଙ୍କୁ ମନର କଥା
 କହିଥିଲି । କିନ୍ତୁ ଝିଅର ଲୋକ ବାଧ କରିଥିଲେ
 ମୋତେ ଦେଖିବାକୁ, ଏବଂ ମୋର ଚାକିରୀ
 ବିଷ୍ୟରେ ବୁଝିବା ପାଇଁ । ବାପା ସେମାନଙ୍କୁ ତ୍ରେନ୍
 ରେ ନେଇ ଆସିଥିଲେ । ଦୂର ତିନି ଦିନ ରହି
 ବୁଝାବୁଝି କରି, ଦେଖାଦେଖୁ କରି ଫେରି
 ଯାଇଥିଲେ । ମୋର ଛୁଟି ନ ଥିବାରୁ ଆସି ନ
 ଥିଲି, କିନ୍ତୁ ବାପାଙ୍କ ଉପରେ ମୋର ପୁଣ୍ୟ ଭରିପା
 ଥାଏ । ତେଣୁ ଝିଅର ଫଟୋ ଦେଖିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ
 କେବେ ଜଙ୍ଗ ପ୍ରକାଶ କରିନାହିଁ । ମନର କଥା
 ମନରେ ରଖୁ ନିଜ ଭାଗ୍ୟକୁ ଆଦରି ନେଇଥିଲି ।
 ଶେଷରେ ବିବାହର ତିଥି ସ୍ଥିର ହେଲା । ଏକ ବଡ଼
 ମନ୍ଦିରରେ ବିବାହ ମୁଁର ହେଲା । ବିବାହ ଦିନ ମୁଁ
 ବର ଦେଶରେ ମନ୍ତିରରେ ପହଞ୍ଚି ସାରିଥାଏ ।
 କିଛି ସାଜମାନେ ମୋର ଶୁଖ୍ଲା ମୁଁକୁ ଦେଖୁ
 ବାରଯାର ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରୁଥାଏ । ତୋର ପ୍ରେମିକା
 କୁଆଡ଼େ ଗଲା । ମୁଁ ବି ବାପାଙ୍କ ମନରେ ଦୁଃଖ ନ
 ଦେବା ପାଇଁ କିଛି ନ କହି ବୁସ ଚାପ ରହି
 ଯାଇଥିଲି । ଯଦି କହିଥାଏ କଣ ବା କରି
 ସାରିଥାଏ ? ଯେବେବେଳେ ମୁଁ ନିଜେ
 ଜାଣିନାହିଁ ତାହାର ବିବାହ ସାରିଛି କି ନାହିଁ ?
 ସେ ମୋତେ ଏବେ ଭଲପାଏ କି ନାହିଁ ? ଏହି
 ସମୟରେ କଣ ବା କରି ପାରିଥାଏ ? ବୁପଚାପୁ

+କୁରାଳ, ନୟାଗଡ଼
ମୋ:୯୪୩୭୯୮୮୮୭୭

ବାହାଘରକୁ ଉଲାରେ କରିବାକୁ । ବାହାଘର ଦିନ କଥା । ଅବୁଶର ମଙ୍ଗଳକୃତ୍ୟ ସରିଲାଣି । ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବ ଗୋଷଣୀ ଧରି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେଣି ଆଏ ଘରକୁ ଯିବା ପାଇଁ । ଆଣ୍ଟାଯ୍ୟ ଲାଗିଲେ ମଧ୍ୟ ନୂଆ ଉନ୍ନାଦନାରେ ମନ ପାଠି ପଡ଼ୁଥାଏ ।

ଆରଥା ଘରେ ବାହାଘର ଭୋକି ଖାର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅତିଥିମାନେ ଫେରିଲେଖି । ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବ ସବୁ
ବରକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି । ଝିଅ ମଙ୍ଗଳୁ ସରି ସଜେଇ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ବେଦୀ ବନ୍ଧା ସାରି
ବ୍ରାହ୍ମଣ ଉତ୍ସାରୀ ଅପେକ୍ଷାର ତା ଆରଥା ଫୋନର ଘଣ୍ଟି ବାଜିଲା । ଅଭୁଣର ଫୋନ ଆସିଛି ।
ଅତ୍ୟେକ କୋମଳ ଆର ଧାର କଷରେ ଫୋନ ଉଠେଇଲା । କିଛି କହିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥାଏ, କିନ୍ତୁ
ଦୂପ ହୋଇଗଲା । କିଛି ସମୟ ପରେ ଚିକାର କରି କାହିଁବାକୁ ଲାଗିଲା । ଆରଥାର ଚିକାର
ଶୁଣି ସମସ୍ତେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଆସିଲେ ତା ପାଖକୁ । କାହାକୁ କିଛି କହିବା ଆଶବୁ ବେହୋସ ହୋଇଗଲା
ଆରଥା । କାରଣ ଜାରୀବା ପାଇଁ ବାପା ରିଙ୍ଗର୍ଷ କଲା କଲେ । ଜାରୀବାକୁ ପାଇଲେ ବର ଆସିବା
ସମୟରେ କାରଟି ଓଳଟି ଯାଇଛି । ଅଭୁଣ ସମେତ ୪ ଜଣ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଚାଲି ଯାଇଛନ୍ତି
ସେଇ ଅଜଣା ଜାଗାକୁ, ଯେଉଁଠିକି ଜଣେ ଗଲେ କେବେ ବି ଫେରେନି । ସେକଥା ଶୁଣି
ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଦଚକ୍ର ମାଟି ଖସିଗଲା । ସଂସାର ନ ହତଶୁ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ଗଲା । ଖବର ଶୁଣି କିଛି ଦିନ
ବଞ୍ଚିବାକୁ ଥିବା ଜେକେ ମା ଚାଲିଗଲେ ଆର ପାରିକୁ । ଝିଅର ତେତା ଏଯାଏ ଫେରିନି ।
ସେବିନର ଦୁଃଖ ଗୋଟେ ବାପା ହଁ ବୋଧେ କହି ପାରିବେ । ବାତ୍ୟାର ପବନରେ ଧୂଳି
ଉଡ଼ିଲା ଭଳି ଉଡ଼ିଗଲା ଆରଥାର ଆଶା, ଆକାଶା ଓ ଭଲ ପାଇବା । ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କଲା
ପରେ ତାର ତେତା ଫେରିଲା । ଅଭୁଣକୁ ନପାଇ ବାରଯାର ତେତାଶୁନ୍ୟ ହୋଇ ଯାଇଥାଏ ।
ଅଭୁଣ ସହ ନିଜର ସବୁକିଛି ହରେଇ ବର୍ଷିଛି । ସ୍ଵପ୍ନ ତାଜମହଲ ନିମିଷେ ଧୂଳିଶାତ
ହୋଇଗଲା । ମଙ୍ଗଳୁ ଝିଅକୁ ବାହା ଦେବାପାଇଁ ବାପା ତେଣେ ବର ଶ୍ଵେତିବେ, ନା ନିଜ
ମଳା ମାଆର ଅନ୍ତିମ ସଂସାର କରିବେ । ଏଇଲି ଏକ ଘର୍ତ୍ତିଶି ମୁହଁରେ ଝାରଥା ବାପାଙ୍କ
ଦେଇଲାଏ ଦେଇଲା । ଏହାର ଦେଇଲାଏ ଦେଇଲା ।

କରବ୍ୟକୁ ଶୁଣୁ ଦେଲା । ଜଣକୁ ଭଲ ପାଇ ଆଉ ଜଣଙ୍କ ପାଖରେ ଜୀବନ କାଟିବାକୁ ଚାହିଁଲା ନାହିଁ । ବାପାଙ୍କୁ ସହଯୋଗ କରି ସୁର୍କିଛି ବିଧୁ ପୂର୍ବକ ସମାପନ କଲା । ଅଭୁଣର କେଇ ଖଣ୍ଡ ଛବିକୁ ଛାଡ଼ିଲେ ତା ପାଖରେ ଆଉ କିଛି ନଥିଲା ।

ଆରଥା ନିଜର ଭଲ ପାଇବାକୁ ଅମର କରିବାକୁ ଯାଇ ଅଭୁଣର ପ୍ରତିବିକ୍ଷୁ ନେଇ ନିଜର ପରିଚୟ ସୃଷ୍ଟି କଲା । ଘର ପାଖରେ ଏକ ଛୋଟ ଘର ଟିଏ କରି ‘ଅଭୁଣ ଚାରିଟେବୁଲ ତ୍ରଣ୍ଟ’ ସୃଷ୍ଟି କଲା । ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜ ଜୀବନଙ୍କୁ ଉପ୍ରଗଠିତ କରି ଭଲ ପାଇବାର ସୁଧର ଉଦାହରଣଟିଏ ସୃଷ୍ଟି କଲା । ଯେତେବେଳେ କିମ୍ବି ଅସୁଧା ହୁଏ ଅଭୁଣ ଫୋଟୋ ସହ କଥା ହୁଏ । ମହିରେ ମହିରେ ଯାଇ ଅଭୁଣ ବାପା ମାଙ୍କ ସହ କଥା ହୋଇ ଆସେ । ସେଠି ତାଙ୍କ ଝିଅ ଭଲ ମନ ବୁଝେ । ନିଜର ସୁଖର ଭବିଷ୍ୟତକୁ ପଛରେ ଛାଡ଼ି ଆଗେଇ ଆସିଛି ସମସ୍ତଙ୍କ ସୁଖ ଦୁଃଖର ସାଥୁ ହେବା ପାଇଁ । ଅଞ୍ଚ ଦିନର ସାଥୁ ହେଲେ ବି ଅଭୁଣ ସହ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଏକ ହୋଇ ରହିଗଲା ଆରଥା ।

ମୋ: ୯୭୦୯୮୮୭୭୦୮

